

[Ministeren for kulturelle anliggender]

rammer og indhold op, og det vil jeg gerne uddybe lidt mere.

Hr. Lasse Budtz var inde på, at rammerne er til for at formidle. Det er da fuldstændig rigtigt, at rammerne ikke bare er til, fordi det er kønt at have sådan nogle. Selvfølgelig tjener de et formål. Når jeg i redegørelsen har lagt vægt på at forskyde interessen over på det, der hedder indholdet – og der er kun tale om en forskydning – har jeg gjort det med den baggrund, at vi skal altså også have noget at formidle. Det er det, jeg synes er trådt for meget i baggrunden.

Jeg nævner altid bibliotekerne som et eksempel, fordi det er et godt eksempel. Man har i årevis rundt omkring på bibliotekerne – det har nemlig ikke noget særligt med de reducerede bloktilskud at gøre, det er sket i årevis – konsekvent sparet primært på materialekontiene, samtidig med at man bibeholdt rammerne. Man kan så diskutere, hvor meget det omfatter, men det er i hvert fald bygninger og vel til dels også personale.

Et andet eksempel, jeg tit bruger, men som jeg også synes illustrerer dette problem godt nok, er, at for et par år siden havde statens museum for kunst et budget på ca. 20 mill. kr. i driftsudgifter, og mindre end 1 mill. kr. af disse 20 mill. kr. kunne man købe kunst for. Det må dog siges at være at lægge alt for megen vægt på rammer eller i hvert fald alt for lidt på indhold. Det er glimrende at formidle, det er godt, vi har et stort, fint statens museum for kunst, men der skal vel også kunne købes noget at hænge op eller udstille eller præsentere eller samle. Det er det, jeg mener med, at der må ske en forskydning fra rammerne – da vi ikke har ubegrænsede midler, skal pengene findes et sted – og over til indholdet.

Hr. Lasse Budtz var ude med – hvad også andre ordførere var – at de kulturelle forbedringer skyldes oppositionen. Ja, ja, jo, jo; det er da rigtigt nok – men dog ikke helt uden undtagelse. Jeg vil gerne – uanset at det selvfølgelig er imod min meget beskedne natur – fremhæve, at regeringen dog fremsatte et forslag til ændring af museumsloven. Vi havde forestillet os, at pengene skulle findes ved omprioriteringer. Det havde vi, fordi folketinget har vedtaget noget, der hedder totalrammer, så det er man faktisk nødt til. Men dér havde vi dog afsat et beløb på 20 mill. kr. Regeringen valgte også på et tidspunkt,

hvor der kunne være alle mulige gode økonomiske grunde til at lade problemet ligge, at fremsætte et forslag om Dantop. Det synes jeg også nok man kan tillade sig at nævne. Det er rigtigt, at det skete ved omprioriteringer, for det er vi faktisk forpligtet til, men stadig væk var det dog et initiativ. Alternativet ville være, at kulturministeren bare måtte sætte sig ned og administrere tidligere ministres budgetter uden overhovedet at forsøge at flytte noget som helst, og det er naturligvis en helt utålelig situation.

Jeg vil bestemt afvise påstande om, at regeringen eller jeg personlig skulle bryste mig af et eller andet, som oppositionen har fået gennemført. Det er faktisk ikke en rimelig påstand. Fru Ingerlise Koefoed har i dag og også tidligere refereret til, at nu ville regeringen tage æren for denne ene procent til udsmykning. Det passer faktisk ikke. Der står i redegørelsen: »Det er blevet vedtaget at...« Det har man vel lov at omtale. Der står intet som helst om, at regeringen har støttet det, eller at regeringen ikke har støttet, men der står, at det er et godt forslag. Det sagde jeg faktisk også ved første behandling, og det sagde samtlige regeringspartiers ordførere. Men der står alene, at det er blevet vedtaget. Det konstateres som et faktum. Den påstand synes jeg nok jeg må tilbagevise.

Flere ordførere har beskæftiget sig med skolerne, og jeg må sige, at det vil nok i de kommende år være noget af det, jeg selv personlig vil prioritere højt. Jeg synes, det er tiltrængt af hensyn til det mere langsigtede, at vi får hævet kvaliteten i uddannelserne på det kulturelle område. Det gælder arkitekt-skolerne ikke mindst. Det gælder biblioteksskolen. Det gælder teaterskolen. Det gælder måske filmskolen i mindre grad, men det gælder i hvert fald en lang række af disse institutioner. Vi har også her for ganske nylig, som det nævnes, fået omlagt uddannelsen for musikkonservatorierne. Jeg synes, der i høj grad er behov for at få kvaliteten hævet. Dermed mener jeg øget forskning, praktisk – hvor det ønskes – og noget efteruddannelse. Det vil være hovedemnerne inden for det.

I redegørelsen er jeg kommet ind på nogle af de konkrete projekter, vi er i fuldt sving med at realisere. Det første, der står for, bliver arkitektskolerne – ny stillingsstruktur. Det næste bliver biblioteksskolen, hvor vi umiddelbart efter en høringsprocedure, som